

1885-04-17

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 5 8

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10268>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΦΑΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Β.

ΑΡΙΘ. 58

Συνδρομή υποχρεωτική ετησία προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἑξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΗΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΗΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ, Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.

Editor S. CHOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

17, ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1885.

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΑ ΕΙΝΕ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

(συνέχεια)

Σήμερον ὁμως τὰ Ἀναγνωστήρια ὁλων τῶν πόλεων ξεψυχοῦν τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου. Εἰς ἄλλο οἱ σαράντα — πενήντα συνδρομηταὶ του πηγαινούν μόνον ὅταν ὑπάρχουν νέα νὰ ἀναγνώσουν, εἰς ἄλλο οἱ ἄλλοι τόσκι πηγαινούν νὰ διασκεδάσουν, εἰς ἄλλο οἱ ὀλιγώτεροι πᾶν γιὰ τὸν καφέ τους κλ. Καὶ αὐτοὶ ὅλοι προσέχουν ὥστε νὰ ἐγαίνῃ ὁ ἕνας καὶ ἔπειτα νὰ ἐμβαίνῃ ὁ ἄλλος, εἰς τρόπον ὥστε ὁ ὅμοῦ ἢ 10 νὰ μὴ εὑρισκωνται μέσα. Σὰν νὰ ἐκχυρῆθῃ διὰ τ' Ἀναγνωστήρια ὁ στρατιωτικὸς νόμος ἔ ἐποῦσος δὲν ἐπιτρέπει τὰς συναθροίσεις. Τί τρέχει λοιπόν; τί συμβαίνει; πόθεν ἐμολύνθησαν τὰ Ἀναγνωστήρια ἀπὸ τῆς καταστρεπτικῆς αὐτῆς φθώσεως ἧς πέμπει τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν; ἢ μᾶλλον εἰς τὸ μηδέν, διότι ἂν ὑπῆρχε καὶ διὰ τ' Ἀναγνωστήρια ἄλλη ζωὴ τοῦλάχιστον θὰ ἐχαιρώμεθα στέλλοντες ἐκεῖ τέτοια πράγματα· μολονότι καὶ ἐκεῖ θὰ ἦνε ἔρημα περισσότερο ἀπ' ἐδῶ; Ποῖον λοιπὸν τὸ αἷτιον τοῦ θανάτου ἢ μᾶλλον τοῦ ψόφου των; Ἐὰν ἐπιτρεπεται νὰ πῆ τις τὴν ἰδέαν του ἀφοῦ μάλιστα θὰ πῆ καὶ τοῦς λόγους πᾶνω ἔς τοῦς ὁποίους στηρίζει τὴν ἰδέαν του, φὲν ἀργοῦμεν νὰ ποῦμεν στρογγυλὰ στρογ-

γυλὰ καὶ κοφτὰ ὅτι οἱ προκομμένοι οἱ γραμματισμένοι μας πταίου, ἐὰν ὄχι καθ' ὀλοκληρίαν τοῦλάχιστον τὸ περισσότερο μέρος

Σταθῆτε παρακαλῶ μὴ ἐρεθίζεσθε τὸσον πολὺ· μὴ θυμώνεσθε, διότι ὁ θυμὸς βλάπτει. Ἀφήσατέ με νὰ πῶ καὶ τοῦς λόγους, καὶ ἐὰν οἱ λόγοι μου δὲν εἴνε ἰσχυροὶ, ἐὰν ἡ ἰδέα μου ἦνε ἐσφαλμένη καταδικάσατέ με εἰς τὴν φυλακὴν τῶν σφαλλόντων χωρὶς νὰ φοβηθῆτε ὅτι θὰ εὔρω ἐκεῖ μέσα καὶ τὰς δυνάσ σας ψάθας.

Α'. λόγος. Οἱ ἀγράμματοι συνδρομηταὶ ἀποσύρονται διότι δὲν ὠφελοῦνται.

"Ἄλλοτε" εἰς οἱ γραμματισμένοι ὠμιλοῦσατε καθὲ Κυριακὴν μὲ τὴν σειρὰν περὶ διαφόρων πραγμάτων· ἐσυζητούσατε καὶ ἀνεπτύσσετε πολλὰ ζητήματα, τὰ ὅποια ἐφώτιζον τὸν λαὸν καὶ ἠὲ χαριστεῖτο νὰ τρέχῃ ν' ἀκούῃ· τοῦτο τώρα οὐδὲ μίαν φορὰν τὸν χρόνον δὲν γίνεται.

Β'. λόγος. Οἱ ἀγράμματοι συνδρομηταὶ ἀποσύρονται διότι περιφρονοῦνται.

Εἰσέρχεται ὁ ἀγράμματος συνδρομητῆς εἰς τὸ Ἀναγνωστήριον διὰ νὰ μάθῃ τίποτε νέα, ἀλλ' ἐὰν πορακαλῆσῃ κἀνένα ἀπὸ σᾶς νὰ τοῦ ἀναγνώσῃτε τίποτε ἢ νὰ τοῦ πῆτε τίποτε, θὰ τοῦ πῆτε «τὸ κεφάλι μου μὲ πονεῖ καὶ δὲν δύνῃμαι» ἢ καὶ «βαρύνομαι»· καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις φο-

βεῖται κολῶς νὰ σᾶς ἐρωτήσῃ διότι πολὺ πιθανὸν νὰ τοῦ πωλήσῃτε τίποτε διὰ νὰ γελάτε κατόπιν, ὡς τοῦτο ἔγεινε πολλάκις ὑπὸ μερικῶν Πρὸς τοῖς ἄλλοις χίλιους τρόπους θὰ κάμουν μερικοὶ νὰ δεῖξουν ὅτι εἴνε γραμματισμένοι καὶ σοφοὶ καὶ ἐπειδὴ τοῦτο εἴνε ἀπόδειξις ὅτι ἐκτέθησαν ἀπὸ ἄλλον πολῦτιμον ἀστέρα, δὲν καταδέχονται νὰ δμιλώσιν ἢ νὰ ἀνταλλάξωσι σχεδὸν λέξιν μὲ ἐκείνους τοῦς ἀγράμματος οἱ ὁποῖοι ἐπλάσθησαν εἰς τὴν εὐτελεῆ γῆν.

Γ'. λόγος. Οἱ γνωρίζοντες ὀλίγα γράμματα συνδρομηταὶ περιφρονοῦνται περισσότερο τῶν ἀγράμματος.

Κακὴ τύχη εἰς ἐκείνον τὸν συνδρομητὴν ὁ ὁποῖος ἔτυχε νὰ ξεύρῃ πεντέξῃ γράμματα! Εἰς ἐκείνον στρέφοντι ὄλα τὰ βέλη τινῶν τετυφωμένων γραμματισμένων διὰ νὰ τὸν θεβαιώσουν ὅτι, ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ εἴνε 'καῖνος ἕως ἐκεῖ ποῦ ἔφθασαν ἐκείνοι εἴνε ὅσον ἀπέχει ἡ γῆ ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ ὅτι διὰ νὰ τοῦς φθάσῃ πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος, ἢ νὰ γίνῃ ἑξαπτέρυγον Σεραφίμ, καὶ τότε μόλις τὸ κατορθώσῃ. Ἄν τύχη δὲ νὰ ἐκφράσῃ κ' ἐκείνος κἀμὴν ἰδέαν, καὶ νὰ ἦνε καὶ ὀρθὴ κατὰ καλὴν του τύχην, μὲ χίλια ὀδοῦ ἐπιχειρήματα καὶ ἄλλαις τόσαις Ἑλληνικούραις τοῦ τὰ ἀνατρέπουν ὄλα καὶ τὸν κάμουν καὶ μένει, ὁ δυστι-

χης, βωδὸς σάν χάχας. — Μὰ ὄλοι; — ὄχι! τινὲς εἶπομεν . . .

Δ'. λόγος. Ἡ συνδρομὴ εἶνε βαρεῖα διὰ τὸν λαόν.

Ἦστερα ἀπ' ὅλας αὐτὰς τὰς περιφρονήσεις, ὕστερα ἀπὸ ἐπὶ δὲν ὠφελείται τίποτε, νὰ πληρώνη καὶ μίαν λίραν ἢ 15 σελλινια συνδρομὴν ἐνῶ διὰ νὰ κερδῆσθαι τὸν ξηρὸν ἄρτον τοῦ ὄλαος κοπιᾶζει ἀπὸ πρωτῆ ἕως ἑσπέρας καὶ μόλις τὸ κατορθώνει. Βεβαίως διὰ τοὺς γραμματισμένους δὲν φαίνεται βαρὺ, διότι αἰσθάνεται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς λίρας τοῦ ὅταν ἀναγινώσκῃ διαφόρους ἐφημερίδας καὶ διάφορα περιοδικὰ μὲ τὰ ὅποια εὐχαριστεῖ τὸ γουστὸν τοῦ ἄλλ' ὄλαος δὲν εὐχαριστεῖ καθόλου τὸ γουστὸν τοῦ, διότι αὐτὸ εἶνε μονότονον δι' ἐκεῖνον, καὶ περιμένει μόνον τὸ στόμα καὶ τὰ γέιλη τοῦ γραμματισμένου νὰ τοῦ τὸ εὐχαρίστησιν κομμάτι, καὶ ὁμῶς . . . παθίχινει ὡς ὁ Τάνταλος, ὁ δυστυχῆς, χωσμένος μέσ' ἑς τὸ νερόν καὶ δὲν δύναται νὰ σβύσῃ τὴν δίψαν τοῦ. Αἰσθάνεται λοιπὸν βαρεῖαν ὡς μολύβδι τὴν λίραν ἐξερχομένην τοῦ κατατρώπου βαλαντίου τοῦ, καὶ σπεύδει νὰ τὴν ἀφήσῃ ἐκεῖ μέσα καὶ ἄς ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν τρύπαν.

Ἴδου λοιπὸν, καθ' ἡμᾶς, οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους παρακμάζουσι καὶ κατατρέφονται τὰ Ἀναγνωστήρια, πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ὁποίων (λόγων) ἠδυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν γεγονότα παλαιὰ καὶ πρόσφατα διαφορῶν Ἀναγνωστηρίων, ἀλλ' ἀποφεύγομεν τοῦτο εἰδότες ὅτι πολλοὶ θὰ ὁμολογήσωσιν ἐπὶ ἀλήθειαν λέγομεν.

Ἄλλ' ἐὰν τὰ Ἀναγνωστήρια δὲν ἀναζησοῦν, ἐὰν τὰ Ἀναγνωστήρια δὲν λάβουσι τὴν ἀρμόζουσαν διὰ τὸν προορισμὸν τῶν θέσιν τῶν, ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ἐν Κύπρῳ ὁμόνοια καὶ συμφωνία, ἀδύνατον νὰ γίνηται παραδεκτὴ ὑπὸ τοῦ λαοῦ πᾶσα καλὴ καὶ ὠφέλιμος ἰδέα, ἀδύνατον νὰ εὐρίσκωμεν δέκα συμφωνοῦς διὰ μίαν καλὴν πράξιν, ἐπομένως ἀδύνατον νὰ ἴδωμεν ἢ νὰ προπαρασκευάσωμεν εὐτυχεῖς διὰ τὴν πατρίδα ἡμῶν ἡμέρας. Τὰ Ἀναγνωστήρια μόνον εἶνε τὰ συνδέοντα στενωπὸν τὸν λαόν. Τὰ Ἀναγνωστήρια εἶνε ἡ καρδιά ἐνὸς λαοῦ. Ἐξ αὐτῶν λαμβάνει τὸ αἷμα καὶ τὴν ζωὴν ὁ λαός· ἐξ αὐτῶν μορφοῦνται καὶ σχηματίζονται καὶ τακτοποιεῖται τὰς ἰδέας καὶ τὰς θελήσεις τοῦ εἰς αὐτὰ μορφώνει τὸ

ἠθικὸν μέρος τοῦ, καὶ τέλος ἐκ τῶν Ἀναγνωστηρίων δύναται πᾶσα Κυβέρνησις νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἰσχύον τῆς ὁμοφώνου διακαίως καὶ ἐλλόγου θελήσεως ἐνὸς λαοῦ.

Ἔχετε τῶρα εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς εἴπω καὶ ὑπὸ ποίους ὄρους θεωρῶ δυνατὴν τὴν ἀνάστασιν τῶν Ἀναγνωστηρίων;

Περιμένετε κομμάτι εἰς τὸ ἄλλο φύλλον.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ.

Ἀπὸ πολιτικὰ ἐγένετο ὁ κόσμος ὄλος· δι' αὐτὸ κ' ἐγὼ θὰ σᾶς θάλω ὀλίγα. — Προχθὲς σᾶς εἶπα ὅτι οἱ Ῥῶσοι ἔκαμαν μίαν μάχην μὲ τοὺς Ἀφγανούς καὶ τοὺς κατέστρεψαν σχεδόν. Ἡ Ἀγγλία ἐζήτησε τὸν λόγον ἀπὸ τὴν Ῥωσσίαν, καὶ ἡ Ῥωσσία ἐζήτησε τὸν λόγον ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Κομαρόφ διατι νὰ προσβάλῃ τοὺς Ἀφγανούς. Ὁ Κομαρόφ ἀπήντησεν ὡς ἐξῆς: "Εἰς τὰς 13 Μαρτίου οἱ στρατιῶταί μου ἐπλησίασαν εἰς τὸ Τὰς Κιουπρὴ· πάνω δὲ εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ Κούς, τὴν ὁποίαν κρατοῦμεν ἡμεῖς, πλησίον τῆς γεφύρας, ἤρξαμεν χιρᾶκωμα Ἀφγανῶν καὶ διὰ νὰ μὴ ἔλθωσι οἱ στρατιῶταί μου εἰς συμπλοκὴν τοὺς διέταξα καὶ ἀπεσύρθημεν. Μετὰ ταῦτα οἱ Ἀφγανοὶ ὅταν εἶδον ὅτι δὲν εἶχομεν σκοπὸν νὰ τοὺς προσβάλωμεν, ἤρχισαν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν νὰ μᾶς πλησιάζωσι. Τὴν 15ην Μαρτίου ἔστειλαν τρεῖς λόχους μὲ τηλεβόλον καὶ ἰππικὸν ἐναντίον τοῦ στρατοῦ μου, καὶ βαθμηδὸν ἤρχισαν νὰ αὐθαδιάζωσι. Τὴν 16ην ἔλαβον ἐν ὕψωμα ἀριστερᾷ τοῦ στρατοῦ μου καὶ ἤρχισαν νὰ στερεώνωνται ἐκεῖ πάνω, ἔστειλαν δὲ καὶ ἰππικὸν ὀπισθεν τοῦ στρατοῦ μου. Τὴν 17ην ἐμήνυσα εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Ἀφγανικοῦ στρατοῦ πρὶν νυκτῶσθαι νὰ διατάξῃ τὸν στρατὸν τοῦ ν' ἀποσυρθῇ ἀπὸ τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἐκεῖνος δὲ μοὶ ἀπήντησεν ὅτι κατὰ συμβουλήν τῶν Ἀγγλων δὲν φεύγει ἀπὸ ἐκεῖ. Μετὰ ταῦτα ἔστειλα εἰς αὐτὸν καὶ ἐπιστολὴν φιλικὴν νὰ ἀποσυρθῇ ἀλλὰ τίποτε. Τὴν 18ην διὰ νὰ ἀποδείξω εἰς τοὺς Ἀφγανούς ὅτι πρέπει νὰ ἀφήσωσι τὰς θέσεις ἐκεῖνας τὰς ὁποίας ἔλαβον μὲ ὑπουλότητα, ἐκίνησα μὲ τὸν στρατὸν μου ἐναντίον τῶν μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἀφοῦ δοῦν τοῦτο θὰ συμβιβασθῇ τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἤρχισαν νὰ πυροβολῶσι ἐναντίον μας. Τότε κ' ἐγὼ ἔκαμα τὴν μάχην ἐκείνην τῆς ὁποίας εἶνε γνωστὸν τὸ ἀποτέλεσμα."

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ Ῥωσσία εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὅτι ἐὰν δὲν προσβληθῶσι τὰ στρατεύματά της δὲν θὰ ἐπιτεθῇ ἐκείνη, τῶρα κα' ὡς βλέπετε δικαιολογεῖται κάλλιστα, διότι λέγει οἱ Ἀφγανοὶ πρώτοι προσέ

βαλον. Ἐν τούτοις ἄλλη μάχη δὲν ἐμάχθη μὲν ἂν ἐγένετο, ἀλλὰ κατὰ τοὺς τηλεγράφους τὰ πρᾶγματα εἶνε πολὺ ζοφερά. Ῥῶσοι πράκτορες ἔδωκαν μεγάλα χρηματικὰ ποσὰ διὰ νὰ ἀγοράσωσι ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν ἀρκετὰ βαπόρια. Ἡ Ἀμερικὴ ἐπέσπευρεν εἰς τὴν Ῥωσσίαν πολλὰ τοιαῦτα. — Ὅσα πολεμικὰ τῆς Ῥωσσίας εὐρίσκονται εἰς τὴν Μεσόγειον διετάρχησαν νὰ πλεύσωσι διὰ τὸ Κρόδστανδ (πολεμικὸν λιμὲνα τῆς Ῥωσσίας εἰς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν). — Ἡ Τουρκία κατὰ τὸν "Ἡμερήσιον Τηλέγραφον" ἀπέκρουσε τὴν πρὸς τὴν Ῥωσσίαν συμμαχίαν, ἠρνήθη δὲ μάλιστα νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν ὅτι θὰ μείνῃ οὐδετέρα ἐν περιπτώσει πολέμου τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴν Ῥωσσίαν. — Ἡ Γαλλία μὲ τὴν Σινικὴν τὰ ἐσυμβίβασαν πλέον. — Ἡ Αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις, ἐκ συμφώνου μὲ τὴν Ἀγγλικὴν, ἔπαυσε τὴν ἐκδοσὶν μιᾶς Γαλλικῆς ἐφημερίδος "Αἰγυπτιακὸς Βόσπορος", διότι ἐδημοσίευε Γαλλιστὶ καὶ Ἀραβιστὶ προκηρύξεις τοῦ Μαχδῆ. Ἐπειδὴ ὁμῶς ἐπάτησαν τὸ τυπογραφεῖον τὸ ὅποιον ἦτο Γαλλικόν, διὰ τοῦτο οἱ Γάλλοι ἠρεθίσθησαν πολὺ. Ὁ ἐκεῖ γενικὸς Πρόξενος τῆς Γαλλίας παρευρισθεὶς εἰς τὸν πρωθυπουργὸν Ἰδιεμαρτυρήθη διὰ τὴν παραβίασιν τῆς οἰκίας Γάλλου πολίτου, καὶ ἐσυμβούλευε τὸν πρωθυπουργὸν νὰ δεχθῆ τὰς αἰτήσεις τῆς Γαλλ. Κυβερνήσεως πρὸς ἀποφυγὴν σπουδαίων περιπλοκῶν. Ὁ πρωθυπουργὸς ἠρώτησε ποῖαι εἶναι αἱ ἀπατησεις, ὁ δὲ Γάλλ. Πρόξενος εἶπε Ἴον Ν' ἀρθῶσιν ἀμέσως αἱ σφραγίδες τοῦ τυπογραφείου χωρὶς κανένα λόγον, καὶ 2ον Νὰ διωγθῇ ὁ ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος ἐτόλμησε νὰ ἐπιβάλῃ χεῖρα ἐπὶ τοῦ Προξένου τῆς Γαλλίας. "Ἀυτοῦμαι ὅτι δὲν δέχομαι τοὺς ὄρους τοῦ τοῦ;" ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός. "Σκέφθητε καλῶς" ἀπήντησεν ὁ Γάλλος. "Δὲν δύναμαι νὰ δώσω ἄλλην ἀπάντησιν" ἀπήντησεν ὁ πρωθυπουργός. Τότε ὁ Γάλλος Πρόξενος ἔλαβε τὸν πῖλόν του καὶ ἐξῆλθε χωρὶς νὰ χαιρετήσῃ καὶ ἐτηλεγράφησε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ ἀναμεινῶν ὁδηγίας. Τὴν ἐπιούσαν προσεκάλεσεν ἡ Κυβέρνησις τὸν τυπογράφον κ. Σερριέρ νὰ παρασταθῇ ἐκεῖνος, διότι θὰ ξεσφραγίσουν τὸ τυπογραφεῖον τοῦ καὶ νὰ τὸ παραλάβῃ, φθάνει μόνον νὰ μὴ ἐκδίδῃ τὸν "Αἰγυπτιακὸν Βόσπορον", ἀλλὰ δὲν ἐδέχθη. Κατὰ τηλεγράφημα λοιπὸν φαίνεται ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἔλαβε μεγάλας διακτάσεις. Τὰ φρούρια Ἀλεξανδρείας ὄχυροῦνται. Αἱ σχέσεις μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ Γαλλίας διεκόπησαν, ἀνεχώρησε δὲ καὶ ὁ Γάλλος Πρόξενος. — Τὰ Ἰταλικὰ στρατεύματα συνεπλάκησαν εἰς Μασσάουαν μὲ τοὺς ἀντάρτας καὶ ἐνίκηθησαν.

Τὴν νύκτα τῆς παρελευσῆς Πέμπτης πρὸς τὴν Παρασκευὴν τὸ σκληρὸν τοῦ θανάτου δρέπανον ἀπέκοψε τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τοῦ πολυκλαύστου ΛΟΥΚΑ Χατζή ΣΟΛΟΜΟΥ ἐκ Παλλιουροτίσης πάσχοντος ἐκ χρονίου νοσήματος, ἀφήσας ἀπαρηγόρητον λύτην εἰς νεαρὰν σύζυγον, προσφιλῆ τέκνα, συγγενεῖς καὶ φίλους. Ὁ μακαρίτης ἦγε μόλις τὸ 34ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἦν ἀνὴρ τίμιος, ἡσυχῆς καὶ ἐνάρετος, ὡς τοιοῦτος δὲ δικαίως ἠγαπάτο ὑφ' ἑλῶν. Ἡ κηδεῖα αὐτοῦ ἐγένετο μεγαλοπρεπῆς, ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Α. Μακαριότητος, συνοδευθεὶς μεχρι τοῦ τάφου ὑπὸ πολλῶν συγγενῶν καὶ φίλων.

Γαῖαν ἔχοι εὐφραν!

ΦΥΡΑΝΗ ΜΙΓΔΗΝ.

Τὴν παρελευσάν Κυριακὴν (14)26 ὑπερμεσοῦντος) περὶ ὥραν 3 μ. μ. ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ Κ. Μ. Ἰακωβίδου καὶ τῆς Αἰκατερίνης Χρ. Καρύδου. Τοὺς στεφάνους ἠύλογησεν ἡ Α. Π. ὁ ἅγιος Κιτίου ὅστις καὶ θεῖος τοῦ ἀξιολόγου τούτου νέου τυγχάνει. Εὐχόμεθα ἐκ μέσης καρδίας τοῖς νεογμοῖς ἔτη πλείστα εὐτυχῆ καὶ πανευδαίμονα.

Πρὸς τὴν Σύνταξιν τῆς «Σάλπιγγος»

Καλῶς πράττουσα ἡ δημοσιογραφία ἐπὶ τῇ σκανδαλώδει ὑποθέσει τῆς ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐδημοσίευσεν καὶ ἀπολογητικὰς ὑπὲρ τοῦ κ. Δ. Πιερίδου διατριβάς, διότι οὕτω διευκρινούται τὸ ζήτημα. Ἄλλ' ἐκ τε τῶν ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» δημοσιευθέντων (ἀντίγραφον ἐπιστολῆς τοῦ κ. Δ. Νικολαΐδου, κλ.) καὶ τῶν ἐν τῇ «Σάλπιγγι» ὑπὸ ὑπογραφῆς «Κ. Σ. Κ.» οὐδὲν ἄλλο ἠδυνήθημεν νὰ ἐννοήσωμεν εἰμὴ ὅτι ὁ κ. Δ. Πιερίδης ἠγναντιούτο κατ' ἀρχὴν εἰς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ψηφίσαντος δὲ κατ' αὐτῆς καὶ ἀπερριφθείσης ἐκόπη τέλειον πλέον πᾶν δικαίωμα περὶ τοιαύτης προτάσεως· ἐπεμμένως οὐδὲν πταίει ὁ κ. Δ. Νικολαΐδης διότι δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ παρουσιάσῃ τὰ 5 ἐκεῖνα κονδύλια τὰ ὅποια ὁ κ. Δ. Πιερίδης θὰ ὑπεστήριξεν. Ἰσως ὁ κ. Δ. Πιερίδης εἶχε καὶ ἔχει λόγους ἰσχυροὺς νὰ φρονῆ ὅτι ἡ ἐλάττωσις τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ ἐβλάπτε κατὰ τι, καὶ ἦτο ἴσως ἀρμολιώτερον καὶ ἀναγκαιότερον τοὺς λόγους τούτους νὰ ἀναπτύξῃ, ἢ ἐκεῖνος ἢ οἱ περὶ αὐτὸν, ἀντὶ πάσης ἄλλης τῆς ἀντίθετον ἀποτέλεσμα προξενούσης διατριβῆς.

Δεμησῶ 24. 4. 85. Φ. Χ.

Σ. Σ. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἔφθασεν εἰς τὸ

μὴ περαιτέρω. Εἰδοποιούμεν λοιπὸν μεθ' ἑλῆς τῆς ἐπιστημότητος ὅτι ἡ ἀνωτέρω διατριβή, ἄλλως τε μετριοπαθῆς καὶ καθησυχαστικῆ, εἶνε ἡ τελευταία πλέον. Λυπούμεθα δὲ ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο προκάλεσεν ἰλαρότητα εἰς τινὰς μετὰ τῶν ἀξιουμένων καὶ ἀγαπητῶν συναδέλφων· ἀλλὰ καλὸν ν' ἀφήσωσιν αὐτὰ· χάριν τῆς δημοσιογραφικῆς σοβαρότητος. Ταῦτα «ἐκ περιοιπῆς».

Περιμένομεν ἀνυπομένως ν' ἀρχίσῃ διὰ νὰ ἰδῶμεν ποῖου εἴδους λιμὴν θὰ γίνῃ εἰς Κυρήναιαν [τὸ ζήτημα] διὰ τὸν ὅποιον ἡ μερὶς ἐκείνη τῶν Βουλευτῶν μας ἐψήφισε τὰς 5 χιλ. λίρ. Ταῦτα λέγοντας ὁμως μὴ μᾶς νομίσῃ τις ὡς φθονερός ἢ ὡς προτιμῶντας τὴν δαίνα πόλιν τῆς δαίνος, διότι καὶ ἡ Κυρήνεια εἶνε τῆς Κύπρου πόλις, πόλις μάλιστα εἰς τὴν προσμειδιᾶ τὸ μέλλον, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι αἱ πέντε χιλ. λίραι θὰ ριφθῶσιν εἰς λάκκον, ἀνευ πραγματικῆς δηλ. ὠφελείας. Καὶ τοῦτο, διότι, διὰ νὰ γείνη λιμὴν ἄξιος τοῦ ὀνόματος τούτου δι' οὗ νὰ προσπορισθῇ ὠφελείαν τινὰ ἢ Κυρήνεια, δὲν ἀρκοῦν οὐδὲ 10 οὐδὲ 15 χιλιάδες λίραι. Προτιμότερον λοιπὸν θὰ ἦτο νὰ ψηφισθῶσι διὰ μιᾶς 20 χιλ. λίραι διὰ νὰ γίνῃ λιμὴν, παρὰ νὰ δαπανηθῶσιν ἀνωφελῶς 5 χιλ. λίραι καὶ νὰ σχηματισθῇ ἐν ἔργον ἡμιτελὲς ἐν μα ν δ ρ ε κ ι ο ν ὡς ὀρθῶς εἶπέ τις τῶν Βουλευτῶν, τὸ ὅποιον ἐλαχίστην εἰ μὴ οὐδεμίαν θὰ προξενήσῃ ὠφελείαν. Ἰσως ὁμως ἀφοῦ δαπανηθῇ τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ ἰδῶσιν ὅτι οὐδὲν ἐγένετο, ψαφισθῇ καὶ ἄλλο ποσὸν, καὶ ἄλλο, ἕως οὗ γείνη τέλειον τὸ ἔργον.

Τὴν Τρίτην (9)21 Ἰσταμείου) ἐπεσκέψατο τὴν Λεμησὸν ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀρμωστής. Διαφόρους πόλεις μέλλει νὰ ἐπισκεφθῇ ἀπεχαιρετίζων τὴν Κύπρον. Τὴν Πέμπτην ἐδέχτο ἐν τῷ Δημαρχεῖο τὰς ἐπισκέψεις πολλῶν. Τὴν Α. Ε. προτεφώνησε Γαλλιστὶ ὁ κ. Χ. Καρύδης, μεθ' οὗ καὶ ὁ Ρασίτ ἐφένδης ἐπαναλαβῶν τουριστὶ τὰ αὐτὰ σχεδόν. Τὴν τε προσφώνησιν καὶ ἀπάντησιν τοῦ Ἀρμωστοῦ ἔνεκεν ἐλλείψεως χώρου, θὰ δημοσιεύσωμεν προσεχῶς.

Λάρνακι 27 Ἀπριλίου 85.

Φίλε Συντάκτα!

«Πασηποζούκκια»

Πρὸ τίνος διεπράχθη ἀνοσιούργημα στὴν Ἐκκλησίαν Σωτήρας Λάρνακος· ἐκατέβη στὴν κεφαλὴν ἑνὸς ποῦ τοὺς Ἐπιτρόπους, νὰ λούσῃ τὰ καφάσια τοῦ γυναικωνίτου, καὶ ἐπειδὴ οἱ συναδέλφοί του, δὲν ἐφαίνοντο σύμφωνοι μαζὴ του, ἐσκέφθη νὰ βάλῃ τὴν Πασηποζούκκωσύννην του εἰς ἐνέργειαν.

Παρουσιάσθη, μὲν Κυριακὴν εἰς τὰς δύο μετὰ τὸ μεσημέρι, εἰς τὴν Ἐκκλη-

σίαν, μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων, μετὰ μαχαιρῶν καὶ ροπαλῶν, μετὰ ξύλων καὶ πριονίων, μεθ' ἑλῆς τῆς ἀναγκαιᾶς σπείρας, προσεκάλεσε τὸν ἱερέα νὰ ἀνοίξῃ τὴν ἐκκλησίαν ἕπως ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασίν του. Μάτην ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἐζήτησε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀλάθεκτον δρμὴν τῆς ἀποφάσεώς του, ἥτις τέλος ἐξετελέσθη. Ἐρωτῶμεν λοιπὸν τὸν ἐπίτροπον τοῦτον εἰς τι ὠφέλησεν ἢ εἰς τι θὰ ὠφελήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν ἢ καταστροφῆ τῶν καφασίων τοῦ γυναικωνίτου; βεβαίως τίποτε δὲν ὠφέλησε, παρὰ ἐζημίωσεν ἕνεκα τῆς ἰδιαίτης ἐπισκευῆς ἐχρηιάσθη ὁ γυναικωνίτης. Συμβουλευόμεν τὸν ἐν λόγῳ ἐπίτροπον νὰ πάρῃ ὀλίγα χάπια καθησυχαστικά, εἰς τὰς παραλόγους ἀποφάσεις του, καὶ συγχρόνως ἰδιαίτερα χάπια κατευναστικά τῶν διαφόρων μορφασμῶν καὶ σκέψεων τοῦ ἐπιστήμου προσώπου του.

Ἀλληρουχίς.

Ἡ ΚΥΠΡΟΣ τῆ ΜΗΤΡΙ ΕΛΛΑΔΙ.

— Ὁ οὐρανὸς ἐβρόντησε μαῦρος ἀπὸ τὰ ὕψη κεραυνοὺς ἀφῆκ' ἀστραπὰς φρικτὴν ἀνεμοζάλην, βροχὰς ραγδικίας, φοβερὰν χάλαζαν ἔχει ρίψει, ἀνέλαβε πλὴν πάλιν

τὴν οὐρανιαὴν αὐτοῦ αἰθρία.

— Οἱ τοῦ χειμῶνος παγετοὶ, ἰδοὺ εἰς τὴν ἠδέϊαν ὑποχωροῦν τοῦ ἕαρος καὶ ποθητὴν γαλήνην φυτὰ, δένδρ' ἀπὸ νάρκωσιν ἀνίστανται βαθείαν, ἀφατον εὐφροσύνην

ἐν ᾧ ἀνθίζουσαν παντοῦ σκορπιζοῦν.

— Ἰδοὺ ἡ τέως κατηφῆς τ' Ὀλύμπου λάμπει χαίτη γελῶσα ὑπὸ τὰς χροσὰς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου· σκιρτῶσιν ἀγαλλόμενοι εἰς τὰς πλευράς του ἐτι χίγος πόδες ἀγρίου,

ἢ τῆς δοσμάδος νεᾶς δορκάδος.

— Ὀργισθ' ὁ Πηδίας κ' ἐξογκῶν τ' ἀφρώδη κύματά του ἐκύλισε μυκώμενα, κατέκλυσε πέδια, παρέσυρ' εἰκούς, ποίμνια, δένδρα μὲ πᾶ νερά του, πλὴν πάλιν ἠρεμία.

ἐπ' αὐτοῦ πλέει καὶ γλυκὺς ρεῖς.

— Ἰδοὺ ἡ φύσις μειδιᾶ καὶ ἄγρια θηρία, ὑπὸ τῆς λύρας τὴν φωνὴν τὴν φύσιν των πρᾶνουν καὶ ἡμερότης πανταχοῦ ἐπικρατεῖ γλυκεῖα. τὰ ὄρη ὑποκλίνου

εἰς τὰς μαγείας
τῆς μελωδίας.

—“Ἄμα ἡ Κύπρος ἤρξατο
να φάλη τὴν στροφὴν τῆς,
τότ' ἡ Ἑλλάς τὴν λιγυρὰν
ἀνύψωσε φωνὴν τῆς·
τὸ πρόσωπόν τῆς ἔλαμπεν
ὄλον ἠκτινοβόλει
καὶ ἡ πέριξ φύσις ἔτρεμε
καὶ ἐκινεῖτο ὅλη.

—“Κύπρος, ἰδοὺ προτμειδῶ
ἡ φύσις τελευταῖον,
ἄνθη εἰς τοὺς λειμῶνάς σου
πέλιν εὐώδη ραίνει,
τὰ πάθη σου καὶ τὰ δεινὰ
λαμβάνουν πέρας πλέον·
χαῖρε σὲ περιμένει

να σὲ φριδρύνῃ
ἢ εὐφροσύνῃ.”

—“Ἔσπευσ' ἡ Κύπρος παρευθὺς
καὶ ὄλωσ' μειδιῶσα
ἔχαιρε καὶ ἠγάλλετο
ὄλωσ' γαληνιώσα
“Σὺ εἶσαι μήτηρ μου Ἑλλάς
εἶπε καὶ ἀνεφώνει
ἡ εὐεργέτης κ' ἡ τροφός·
ὦ χαῖρε Ἑλλάς μόνη.”

Χρ. Παπαδόπουλος.

Κύριε Συντάκτα!

Ἦν τῷ ὑπ' ἀριθμῷ 55 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος σας, ἀνέγνων διατριβὴν τινὰ ὑπὸ τὸν τίτλον “Ἀυτόματος λύσις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος” δι' ἧς ὁ πατὴρ αὐτῆς Ω. πειράται διὰ μεγάλων φωνῶν ν' ἀνεγείρῃ τὰ τέκνα τῆς Κύπρου ἀπὸ τοῦ ἀκατανοήτου, ὡς λέγει, ὕπνου εἰς ὃν εἶνε βεβυθισμένα, πρὸς λύσιν τοῦ πολλὰ καὶ καλὰ ὑποσχόμενου Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, πολὺ φοβούμενος μήπως ἂν ἢ ἐπὶ τούτῳ ἀφύπνισις τοῦ Κυπρίου λαοῦ βραδύνη ἐπ' ὀλίγον ἔτι, τὸ Ἐκκλ. ζήτημα “ταφὴ ὑπὸ τὴν τυφλὴν τάσιν τῆς ἰδιοτελείας καὶ τῆς ἐχθρᾶς τῷ πολιτισμῷ καὶ τῇ ἀναπτύξει ἀμαθείας” ὡς παράδειγμα δὲ τοῦ φόβου του τούτου, φέρει τὴν μεταξὺ τῶν κατοίκων Ἀρμενίου καὶ τοῦ Μητροπολίτου Πάφου ὑφισταμένην διαφορὰν.

Ἐρωτῶμεν λοιπὸν τὸν κ. ἀνταποκριτὴν σας, ὅστις ἂν ἢ ἐκ τοῦ σύνεγγος γνωρίζει τὴν ἐν λόγῳ ὑπόθεσιν καὶ ἐν γνώσει ἡμιλεῖ, ἢ ἐξ ἀκοῆς; ἂν τὸ πρῶτον, μεροληπτῆ ἂν τὸ δεύτερον, ἀπατηθεὶς ἀποτᾶ, διότι οὐχὶ οἱ κάτοικοι τῆς κώμης Ἀρμενίου διεκδικοῦντες δικαιώματα ἐπὶ τῆς ἐκεῖ Μονῆς (;!) τοῦ Σταυροῦ ἐπιχειροῦσιν ἐν τῷ Δικαστηρίῳ Πάφου νὰ κατάρχωσι κτήματα Μονῆς, ἀλλ' ὁ Μητροπολίτης διεκδικῶν δικαιώματα ἐπὶ τῶν κτημάτων τῆς ἐκεῖ

Ἐκκλησίας ἐπιχειρεῖ νὰ κατάρχωσιν κτήματα Ἐκκλ. κτισθείσης ὑπὸ εὐλαβοῦς ἱερέως, πρόσθετος, καὶ εὐσεβοῦς λαϊκοῦ ὡς ἡ κομισθεῖσα ἐν τῷ Δικαστηρίῳ λιθίνη ἐπιγραφή μαρτυρεῖ. Οἱ κάτοικοι Ἀρμενίου φέρουσιν οὐχὶ ἀδεξίως, ἀλλ' ἐπιδεξίως καὶ τὴν ὑποστήριξιν ὅτι καὶ οὗτοι διαχειρίζονται καὶ οἱ πρόγονοὶ των διαχειρίζοντο, οὐχὶ ἀπὸ ἐτῶν, ἀλλ' ἀπ' αἰώνων, ὡς διὰ μαρτύρων ἢ πέδειξαν τὰ κτήματα ταῦτα· καὶ εἶνε μὲν ἀληθές ὅτι καὶ ὁ Μ. ἀφ' ἐτέρου ἐκόμισεν ὄρμαθὸν μαρτύρων, οὐχὶ ὁμως ἀποδεικνυόντων, ἀλλὰ προτιθεμένων ν' ἀποδείξωσι τὴν κατοχήν· ὁ ὄρμαθός ὁμως οὗτος συνίστατο ἐκ δύο ἱερέων, τοῦ Ἀρχιμκνδρίτου τοῦ θρόνου καὶ τῶν δύο αὐτοῦ διακόνων ἀπάντων ὑπὸ τὰ νεύματα τοῦ Μητροπολίτου διατελούντων, οὗς τὸ Δικαστήριον καλῶς ποιοῦν, ἀπέκλεισεν ἀφοῦ μάλιστα ὁ πρῶτος παρουσιασθεὶς ἱερεὺς, ἐφάνη οἰονεὶ παραλογιζόμενος ἐξάγων συμπεράσματα ὁμοια τῷ “ράβδος ἐν γωνίᾳ ἄρα; θρέχει” ἄγαμος π. χ. ἱερεὺς πρὸ 60 ἐτῶν ἐφημέρευεν ἐν τῇ ἐν λόγῳ Ἐκκλησίᾳ ἄρα; ἦν Μοναστήριον!!!

Τὸ Δικαστήριον καλῶς ποιῆσαν ἠτήσατο παρὰ τοῦ θρόνου τίτλους κτημάτων ἢ κώδικα ἢ ἄλλὰ παλαιὰ ἔγγραφα ἀποδεικνύοντα τὴν κυριότητα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν διεκδικουμένων κτημάτων· οὗτος ὁμως ὄχι μόνον τίτλους, ὧν πράγματι ἀμοιροῦν καὶ οἱ λοιποὶ θρόνοι, ἀλλ' οὐδὲ κώδικα, οὐδ' ἔγγραφα, ὧν εὐμοιροῦν οἱ λοιποὶ θρόνοι παρουσιασεν.

Ἐὰν κατὰ τὴν δίκην ταύτην τοῦ Παφίου θρόνου καὶ των Ἀρμενιωτῶν κερδίσωσιν οἱ χωρικοὶ, τοῦτο εἶνε ὄχι μόνον δίκαιον, ἀλλὰ καὶ ἐπωφελέ· ἂν δὲ τοῦτο θελήσωσι νὰ μιμηθῶσι καὶ μυριοὶ ἄλλοι, ἔχοντες ὁμως ταῦτά οἷα καὶ οἱ Ἀρμενιωτικὴ δίκαια, οὐδὲ ὄλωσ' τοῦτο ἔσται ἀντεθνικὴ οὐδ' ἀπαισία τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος λύσις, διότι τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα ἀφορᾷ τὴν κοινὴν ἐθνικὴν κτημοσύνην, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν μερικὴν ἐκάστου χωρίου, ὡς εἶνε ἡ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀρμενίου.

Πεπειθὸς ὅτι εἰθε ἀμερόληπτος δημοσιόγραφός, παρκαλῶ ἵνα ὑπ' εὐθύνην μου δημοσιεύσητε ταῦτα ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος σας.

29 Μαρτίου 85.

Εἰς θεατῆς Α.

ΜΙΑ ΒΑΡΙΝΗ ΕΣΠΕΡΑ.

Καιρὸς τῶρ' ἄνχι
τοῦ τὰ προυλάκια
εἰς τὰ κλαδάκια
ἀνά ἄλλ' ἅπανε
ν' ἀναπνεύθου.

Τρέχουν κ' ἀλάρια
τὰ προβατάκια
εἰς τὰ μανδράκια
ὄλα ζευγάρια
νὰ κοιμηθῶν.

Ἡ φύσις ὅλη
τότ' ἠσυχάζει
ὡς νὰ γιορτάζῃ
καὶ νὰχε σχολὴ
μόν' τὴν νυκτιᾶ.

Καὶ τὸ φεγγάρι
τότε ἀρχίζει
γιὰ νὰ φωτίζῃ
ὄλα μὲ χάρι
καὶ ἡ δροσιᾶ

Ἐς τὰ χορταράκια
πέφτει μὲ χάρι
μαργαριτάρια
ἔς τὰ λουλουδάκια
εἶνε θαρρεῖς.

Κι' αὐτὰ ἀνθοῦνε
γιὰ τὴν ἡμέρα
καὶ τὸν ἄερα
μοσχοβολοῦνε
καὶ ἀπορεῖς,

Πῶς χάριν τόση
ἔς ὅλην τὴν φύσιν
ἔς ὅλην τὴν κτίσιν
ὅταν νικτώσῃ
δίδ' ὁ Θεός.

Λευκωσία

E. M.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμητισσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία μαύρα ἄπισσα γρ. 170

,, μαύρα συνήθη ,, 120—165

Ρακὴ 19 βαθμ. ἢ ὀκὰ παρ. 80.

Χαρούπια εἰς τὰς ἀποθηκὰς 98—100 τὲ χαλ. καντάρια.

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)

ὁ σίτος τὲ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 18—22.

ἡ κριθὴ ,, [16 ὀκ.] 10—12.

ἄλευριν ἀκοσκίνιστον ἐντόπιον 42—50.

Λύσις τοῦ 57 αἰνίγματος.

δέλεαρ—ἔαρ

Αὐτὴρ ὁ Κ. Σ.

Αἶνιγμα 58

Τὸ ὄλον μου τετράποδον·

τὸ ἥμισυ ἐπίσης

μῖαν παρέχω αἰσθησιν

ἂν μ' ἀποκιφαλίσῃς.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.